

ชื่อเรื่องการค้าคั่วแบบอิสระ การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนโรงงานผลิตทองโบราณ
ในจังหวัดสุโขทัย

ผู้เขียน นางสาวจิตติพร สุทธิรัตน์

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้าคั่วแบบอิสระ

อาจารย์ ดร.รวี ลงกานี ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนินทร์ สิงห์รุ่งเรือง กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้าคั่วแบบอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน
โรงงานผลิตทองโบราณ ในจังหวัดสุโขทัย

ในการศึกษานี้เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการตลาด ด้านเทคนิค
ด้านการจัดการ และด้านการเงิน โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์ผู้ผลิต
ทองโบราณในจังหวัดสุโขทัย และมีการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือ วารสาร บทความ
รายงานการวิจัย และเอกสารรายงานการศึกษา โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน
มกราคม 2548 ถึงเดือนเมษายน 2548 แล้วนำมาประกอบการวิเคราะห์ประมวลผลภายใต้
สมมติฐานการยอมรับโครงการที่อัตราผลตอบแทนการลงทุนมากกว่าร้อยละ 16 โดยสามารถสรุป
ผลการศึกษาได้ดังนี้

การวิเคราะห์ด้านการตลาด พบว่าเนื่องจากทองโบราณเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความละเอียด
ประณีต และมีความสวยงาม ซึ่งในอดีตจะมีการผลิตด้วยมือทั้งหมดต้องใช้เวลาในการผลิตแต่
ละชิ้นซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค ปัจจุบันจึงได้มีการนำเครื่องจักรต่างๆ เข้ามาช่วย
ในการผลิตทำให้สามารถผลิตได้ในจำนวนที่มากขึ้นเพื่อสนองตอบกับความต้องการได้ โดย
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ร้านค้าส่งทองคำในกรุงเทพฯ ที่ต้องการนำทองโบราณไปจำหน่ายให้กับ
ร้านค้าปลีกทองคำทั่วประเทศ ผลิตภัณฑ์ของโรงงานมี 5 ชนิด คือ สร้อยคอ สร้อยข้อมือ กำไล จี้
และแหวน ในการกำหนดราคาจะกำหนดจากราคาทองคำกับค่าแรงในการผลิต โดยช่องทางการจัด

จำหน่ายจะมุ่งขายให้กับร้านค้าส่งทองคำ ซึ่งร้านค้าปลีกทองคำทั่วไปจะมาซื้อทองโบราณไปจำหน่ายยังผู้บริโภคต่อไป

การวิเคราะห์ด้านทางเทคนิค พบว่า โรงงานจะตั้งอยู่ในตำบลท่าชัย อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ใช้พื้นที่ 2 ไร่ เป็นทำเลที่ตั้งที่มีการคมนาคมสะดวก สาธารณูปโภคพร้อมและราคาที่ดินอยู่ในระดับตารางวาละ 2,500 บาท โดยอาคารโรงงานมีขนาดพื้นที่ใช้สอยประมาณ 1,000 ตารางเมตร กระบวนการผลิตเป็นเทคโนโลยีที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิต คือ ทองคำ 96.5% เงินแท้ ทองแดง และทองเหลือง ซึ่งสามารถจัดหาได้ภายในประเทศ โดยโรงงานมีศักยภาพการผลิตสูงสุดเท่ากับ 90,000 ชิ้นต่อปี แต่มีการประมาณการผลิตในปีแรกเท่ากับ 50% ของกำลังการผลิต ในปีที่ 2 กำหนดไว้ที่ 60% ของกำลังการผลิต ในปีที่ 3 กำหนดไว้ที่ 70% ของกำลังการผลิต ในปีที่ 4 และ 5 กำหนดไว้ที่ 80% ของกำลังการผลิต

การวิเคราะห์ด้านการจัดการ พบว่า โรงงานจะดำเนินงานในรูปแบบของบริษัทโดยจะสร้างองค์กรเป็นแบบตามหน้าที่ แบ่งเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายผลิตมีบุคลากร 46 คน ฝ่ายการตลาดมีบุคลากร 7 คน ฝ่ายบัญชีและการเงินมีบุคลากร 3 คน บุคลากรส่วนใหญ่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่นและจำเป็นต้องใช้แรงงานที่มีทักษะความชำนาญในการออกแบบและการถักทอง

การวิเคราะห์ด้านการเงิน พบว่าการลงทุนโรงงานผลิตทองโบราณในจังหวัดสุโขทัยต้องใช้เงินลงทุนจำนวน 32,000,000 บาท ซึ่งประกอบด้วยส่วนของเจ้าของร้อยละ 81 และส่วนของหนี้สินร้อยละ 19 มียอดขาย ณ จุดคุ้มทุนเฉลี่ยปีละเท่ากับ 129,251,400 บาท มีระยะเวลาคืนทุน 3 ปี 7 เดือน 21 วัน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ ณ อัตราคิดลดร้อยละ 16 เท่ากับ 7,428,205.77 บาท และให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน เท่ากับร้อยละ 22.12 ดังนั้น การลงทุนโรงงานผลิตทองโบราณในจังหวัดสุโขทัย จึงมีความเป็นไปได้ในการลงทุน

Independent Study Title A Feasibility Study on the Investment of Thai Antique Style
Gold Smiths Factory in Sukhothai Province

Author Miss Thitiporn Sutthirattanyoo

Degree Master of Business Administration

Independent Study Advisory Committee

Lecturer Dr.Ravi Lonkani

Chairperson

Asst. Prof. Chanin Singrungruang

Member

ABSTRACT

The objective of this independent study was to study the feasibility on the investment on Thai antique style gold smiths in Sukhothai Province.

The feasibility covers 4 aspects: marketing, technology, management, and finance. Primary data were collected from interviewing entrepreneur of the gold smiths factory in Sukhothai. Documentary research into books, journals, articles, and research reports were also studied to acquire secondary data. Data collection was implemented during January to April, 2005. The collected data were analyzed based on the assumption that the hurdle rate of this investment was 16 percent. The findings are as follows:

Regarding marketing aspect, it was found that the Thai antique style gold products were fine and beautiful. In the past, all components of the gold pieces were produced by hands which took a long time and could not satisfy the demand. Currently, the gold smiths had used the machines in their production so that they could satisfy the demand. Their customers were the gold smith distributors in Bangkok who supplied the gold pieces to the dealers all over the country. The gold pieces were separated into 5 categories: necklace, wristlace, bracelet, pendant, and rings. Regarding the price mark up, all trade partners calculated the price of gold and labor put into the

production. Concerning goods distribution, the producers aimed at the distributors and retailers who would sell the products to the customers

In regard to technological or production aspect, the factory was situated in Tha Chai Subdistrict, Sri Satchanalai District, Sukhothai Province, in the 2 rai area. The site was a convenient location with good transportation, full of public utilities, and the price of land was about 2,500 Baht per square wa. The factory had about 1,000 square meters for utilizable space. The production process was not complex with 96.5% gold, silver, copper and brass as basic materials. Such gold could be acquired within Thailand. The factory's capacity was about 90,000 pieces a year. The productivity, however, was only 50% in the first year, 60% for the second year, 70% for the third year, and 80% for the fourth and fifth years.

Considering management aspects, it suggested that the factory had been operated in form of company with 3 divisions: production, marketing, and accounting & finance. There were 41 personnel for production, 6 for marketing, and 3 for accounting and finance. Most personnel were locally recruited though some skillful personnel in the field of design and gold weaving might be from other areas.

Concerning the finance perspectives, it was found that the investment on the Thai antique style gold smith required a high amount of capital up to 32,000,000 Baht. The financial structure was that the company had 81% equity and 19% debt, the sale at break-even point was 129,251,400 Baht with payback period of 3 years 7 months and 21 days. Net present value (NPV) using discount rate of 16% was 7,428,205.77 Baht. The investment yielded 22.12 % internal rate of return (IRR). According to these evidences, the results concluded that investment in the Thai antique style gold smith in Sukhothai was feasible